

Predica de la Krefeld, 04 iunie 2006

Ewald Frank

[...] Binecuvântat să fie Numele Domnului. Simțiți-vă bine în prezența Lui. El ne va binecuvânta. El a făgăduit-o.

Noi venim de aproape și de departe – nu ca la un meci de fotbal ca să vedem rezultatul echipei noastre, ci ca să fim binecuvântați cu toate binecuvântările pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi.

Ieri am avut onoarea să anunț că de acum înainte transmisiunile pot avea loc de aici în întreaga lume. Au fost conectate mai mult de 80 de calculatoare din lumea întreagă. Am primit un telefon de la fratele L. din Australia, la o diferență de 12 ore față de noi – el a urmărit întreaga adunare. Am primit un telefon din Johannersburg. Biserica întreagă ne-a urmărit și ne-a ascultat. Am primit alte telefoane din Africa, și suntem atât de recunoscători. Cred că și România ne-a ascultat. Suntem pur și simplu bucuroși pentru acest lucru. A sunat fratele M. În America de Sud, ei ne-au urmărit și ne-au ascultat. Este frumos și noi ne bucurăm pentru asta, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce gol ci împlinește scopul pentru care l-a trimis Domnul.

Cum am anunțat deja de ieri, transmisiunile au loc în limba germană, engleză, franceză, spaniolă, portugheză, română. Vom continua cu limba rusă și cu alte limbi, și astfel vom ajunge întreaga lume, prin harul lui Dumnezeu. De fapt engleza a devenit o limbă de circulație mondială – toată generația tânără din Europa vorbește limba engleză. După căderea comunismului, din 1989, în 16 state rusești care au fost eliberate au avut loc cursuri de engleză la televiziune. Dezamăgiți de ruși, toți se întorc spre vorbitorii de engleză sau spre americani. Toți cei din Europa de est învață engleza. Noi suntem recunoscători și pentru celelalte limbi. Astfel pot să fie ajunși cât mai mulți oameni posibil. Cu această ocazie doresc să mulțumesc fraților noștri care se află în 12 cabine de traducere și care traduc în direct din limba germană. Și mulțumim Domnului pentru posibilitatea pe care o avem de a duce Cuvântul Domnului în lumea întreagă.

Apoi avem o vizită deosebită din partea cea mai frumoasă a Canadei – fratele și sora Keller din British Columbia. Ei sunt azi aici. Aș dori să se ridice. Unde sunteți? Iată-i. Aceștia sunt vechii mei prieteni, elvețieni. De mulți ani ei locuiesc în Canada. Simțiți-vă bine în mijlocul nostru, și fiți binecuvântați.

Fratele Valstrem trimite salutări, a sunat fratele Rigobear din Africa, a sunat un frate din Kinshasa. Primim telefoane de pretutindeni. Dar mai ales fratele Valstrem care este în legătură cu noi – el locuiește în Danemarca, aproape de Copenhaga; și el este acela care are cel mai mult timp și citește cel mai mult. El a citit toate publicațiile noastre în limba germană de mai mult de 10 ori. Și când termină cu broșurile germane continuă cu cele în limba engleză, și citește și mănâncă Cuvântul lui Dumnezeu. Este atât de frumos că avem posibilitatea să trimitem adunările noastre pretutindeni prin CD-uri, DVD-uri și prin alte mijloace.

Apoi trebuie să anunțăm, că numai dacă Domnul permite, este planificată o călătorie în China, cu fratele nostru Idoni și Didier. Cu voia Domnului vom pleca joia aceasta. Eu sunt slăbit încă, dar Domnul poate să dăruiască har, ca să putem face călătoria. Amintiți-mă pe mine și pe noi în rugăciunile voastre. Noi cu toții vedem și slăbiciunile trupești, pe măsură ce îmbătrânim – fratele Russ cu siguranță a observat. Când am început aici, în 1960, eram cu toții mai tineri. Timpul nu ne-a ocolit. Fratele Schmidt își face partea lui, cu limba rusă...

Aș vrea să mai subliniez o dată acest lucru. Suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru toate limbile care sunt reprezentate aici. Nici un om n-a planificat aceste lucruri. Așa a dorit-o Dumnezeu și așa a călăuzit El. Când fratele Schmidt ne-a transmis salutări din Uzbekistan, și din diferite părți... mesajul acestui ceas ajunge într-adevăr la toate limbile și toate națiunile. Noi am auzit și despre sora noastră G. din Haifa. Ea este o evreică ce a emigrat din Rusia în Israel. Cred că noi am botezat-o acum trei ani, în Numele Domnului Isus Hristos. De data asta noi am vizitat-o și a fost cu adevărat o bucurie. De data asta l-am botezat pe fratele S., în lacul Ghenezaret. Am avut și de data asta un botez.

Ca să fiu sincer, fiecare adevărat copil al lui Dumnezeu se bucură pentru un singur suflet care intră în Împărăție. Bucuria nu începe cu mari mulțimi, ci după cum este scris: „*va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește*” - un om care este iertat, un om care este mântuit... Acesta este scopul nostru atunci când predicăm: să-i călăuzim pe oameni la Domnul. Ne amintim și cuvântul „*mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.*” Aceasta este diferența între prima și a doua înviere. La prima înviere vor participa cei întâi născuți care au fost aleși înaintea întemeierii lumii, și ca Mireasă a Mielului vor lua parte la nunta Mielului. După aceea, la judecata de apoi, după mia de ani, unii vor merge în viața veșnică, iar alții vor merge în moartea a doua. Mulți sunt chemați: ei vor avea parte de a doua înviere, vor intra în viața veșnică. Puțini sunt aleși, și aceștia vor asculta acum ceea ce spune Duhul bisericilor. Aceștia vor avea parte de prima înviere. Aceasta a fost diferența și în cazul lui Avraam, care a avut doi fii: Isaac, fiul făgăduit... el avea și făgăduința, și binecuvântarea făgăduită.

Azi nu voi vorbi prea mult despre evenimentele curente. Nu se prea potrivește cu ziua de Rusalii. Doresc dor să citesc o singură propoziție, care te face să suferi peste măsură – din noua traducere germană a Bibliei, numită „Biblia populară”. Închipuiți-vă ce scriu ei aici: „Isus le-a spus: Salut! Ce mai faceți?” Este pur și simplu de neînțeles ceea ce îndrăznesc oamenii să spună, batjocura. Și batjocoritorii probabil că au înțeles că mai au foarte puțină vreme. Și Petru a prorocit că în zilele din urmă vor veni batjocoritori. Pe noi nu ne-ar deranja dacă i-ar batjocori pe politicieni, dar când Domnul nostru este batjocorit, aceasta ne doare, ne doare foarte tare. Iar oamenii se pare că nu se supără din această cauză. Ei o acceptă pur și simplu.

Frați și surori, noi suntem atât de recunoscători că teama de Dumnezeu a fost pusă în inimile noastre. Acestor batjocoritori le aparțin și cei patru care au devenit renumiți acum. Închipuiți-vă, există patru tineri din nordul Europei – fraților și surorilor din Finlanda cu siguranță că le pare foarte rău că acești tineri sunt din Finlanda. Ziarele scriu: „Cei mai urâți câștigători ai tuturor timpurilor.” Ei cântau „Aleluia” despre iad, sărbătorind iadul, cu o muzică gălăgioasă. Și cântau „Aleluia” iadului. Și ei au câștigat acest festival de muzică. Ce să mai spui la așa ceva?

Apoi, referitor la vizita papei de acum o săptămână, când s-a arătat curcubeul, am spus-o deja ieri... Dacă citești pe Internet cum cântă evreii kadish-ul lor (o rugăciune pentru cei morți)... așa cum catolicii își au rugăciunile lor pentru morți, tot așa evreii au kadish-ul, rugăciunea pentru morți. Dacă ei ar fi crezut în învierea Domnului nostru, de fapt dacă ar fi crezut în El, atunci n-ar mai fi avut nevoie de o rugăciune pentru morți. Ar fi primit atunci viață de la Dumnezeu. dar ei au trecut pe lângă ceea ce a dăruit Dumnezeu, și le-a rămas tradiția.

Am spus-o ieri: curcubeul nu a fost la Birkenau, unde a fost papa, ci exact deasupra lagărului în care au fost gazați și arși peste un milion. Un mare curcubeu a fost deasupra acestui lagăr. Aici în ziar apare fotografia. Și Dumnezeu a mărturisit că poporul Său de legământ este acolo. El a permis ca curcubeul legământului să se arate deasupra acestui loc. Nu ca o confirmare pentru vizita papei, ci ca o confirmare a faptului că Dumnezeu nu și-a uitat poporul Său Israel.

Acest lucru este în legătură cu pecetea a cincea în care martirii evrei strigă după răzbunare și așteaptă până ce vor fi adăugați și ceilalți. Apoi Dumnezeu va ține o judecată dreaptă.

Pentru noi, care am găsit har înaintea lui Dumnezeu, lucrul principal este pregătirea pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, să-I dăm dreptate lui Dumnezeu și Cuvântului Său, să ieșim afară din toate tradițiile, obiceiurile, din toate învățăturile greșite, să ieșim afară, să fim sfințiți în Cuvântul adevărului. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*” Și de aceea noi punem cel mai mare accent pe vestirea curată, clară și adevărată a Cuvântului lui Dumnezeu. Fratele Armand mi-a spus azi dimineață „Frate Frank, din câte știu eu tu n-a trebuit să retractezi niciodată ceva din ceea ce ai predicat.” Acest lucru este absolut adevărat. Eu niciodată n-am avut dorința să știu ceva sau să pot ceva... Am avut o singură dorință: să slujesc Domnului, și să vestesc Cuvântul Său și evanghelia Sa veșnică, și să petrec veșnicia în slavă cu aceia care au auzit Cuvântul din gura mea.

Și cred că ați simțit cu toții, ca și mine, că noi suntem legați împreună în Domnul. Nu contează că venim din Rusia, sau Uzbekistan, din Africa sau indiferent de unde am veni: noi suntem uniți în Domnul ca și cum ne-am fi știut din totdeauna, ca și cum am fi fost împreună din totdeauna. „Ei vin din est și din vest, ei vin din sud și din nord, ei vin să cîneze și ascultă Cuvântul Domnului”. Frați și surori, noi avem convingerea pe baza sfintei Scripturi, că am găsit har la Dumnezeu, ca să putem crede în vremea aceasta Cuvântul Său făgăduit. Și de asemenea am primit slujba fratelui Branham. Mulți râd de noi. Aceștia ar putea să fie dintre cei chemați. Noi nu râdem de nimeni. Nouă ne pare rău de toți, de toți credincioșii din diferite culte.

Dați-mi voie s-o spun aici, înainte de a intra în cercetarea Cuvântului: la început, Biserica primară a fost un rezultat curat, sfânt, al Golgotei, al răscumpărării, al împăcării, al iertării, al mântuirii și al harului. La început nu au existat învățături false, tradiții. La început a existat numai ceea ce a pus Dumnezeu în Biserică prin turnarea Duhului Sfânt. Adevărata învățătură, adevăratul botez, adevărata Cină a Domnului, totul era în original, și acesta este modelul divin. Astăzi există atâtea mișcări carismatice și biserici care au o orientare penticostală, și din păcate toate au rămas în învățătura Romei, fie că e vorba de trinitate, fie că e vorba despre botezul trinitar și toate celelalte doctrine. Au ieșit din bisericile mari, ca Martin Luther și John Wesley și mulți dintre bărbații importanți, au luat cu ei învățături moștenite, au luat aluatul vechi și l-au amestecat cu plămădeala nouă. Acum, la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham, nu ca să înființeze un nou cult, nu ca să aducă o altă evanghelie, ci ca să aducă Biserica viului Dumnezeu la început, în toate aspectele. Mai întâi prin vestire, apoi desigur, Dumnezeu trebuie să-Și facă partea Lui, să ne umple cu puterea Duhului Sfânt, astfel ca noi să nu fim aduși înapoi doar în învățătură, ci să fim și îmbrăcați cu putere de Sus, ca la început. Noi nu-l slăvim pe Pavel, și nici pe fratele Branham, ci-I dăm toată slava numai lui Dumnezeu. Dar suntem recunoscători că Dumnezeu la început a avut un mesager care a vestit învățăturile biblice, care a pus din nou pe sfeșnic învățăturile biblice. Modelul nostru nu sunt metodiștii, bapțiștii, și bisericile penticostale – modelul nostru este ceea ce ne-a fost lăsat aici, în sfânta Scriptură.

Astăzi sărbătorim Rusaliile. Ar fi mai bine dacă noi toți am fi umpluți cu Duhul Sfânt. M-am gândit la o cântare pe care noi o cântăm pe vremea când Duhul lui Dumnezeu se cobora: „Oh, șuvoaiele vin cu putere...” Unii dintre voi o mai cunosc.

Dar acum să trecem la Cuvânt. Mai întâi, din 1 Cor. 2. 7: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci.*” Predestinare pentru cei aleși, predestinare ca noi să intrăm în posesia Cuvântului și a binecuvântărilor rânduite aleșilor. Apoi, în v. 10: „*Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui*

Dumnezeu.” „...ni le-a descoperit...” Cine sunt acești „noi”? Nouă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. 1 Ioan 4.6: „Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.” Fie Pavel, fie Ioan, fie apostolii sau prorocii, ei au avut pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ei nu și-au prezentat părerile lor, ci prin inspirație divină au dat mai departe ceea ce au primit de la Domnul. Și de aceea și comparația cu cei care-și prezintă învățăturile lor personale și care au duhul antihristului – cum este scris aici în 1 Ioan 4 de la v. 1. Apoi în v. 4: „Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.” Noi i-am biruit pe toți cei ce sunt în tabăra anticreștină. Este foarte greu să vorbești despre aceste lucruri, și să arăți oamenilor deosebirea. Pentru că toți vorbesc despre Hristos, toți vorbesc despre o evanghelie. Se poate citi: chiar și papa a spus ca cei din Polonia „să stăruie în credință” - acolo în Iasnagora, unde este Madona cea neagră și unde au loc pelerinaje. În ce credință? Sfânta Scriptură vorbește despre credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Sfânta Scriptură vorbește despre un singur Domn, despre o singură credință, despre un singur botez. Dar azi totul este amestecat. Toți oamenii ascultă ceea ce se spune. Și noi subliniem în repetate rânduri: numai celor aleși le va descoperi Dumnezeu care este deosebirea, și ei vor primi această deosebire din partea lui Dumnezeu. Ei vor recunoaște că Dumnezeu le vorbește prin Cuvântul Său.

„Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă.” O afirmație puternică, dar este adevărată, mulțumire lui Dumnezeu. Frați și surori, pe pământ există un absolut, și acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Cu siguranță că ați sesizat iarăși cuvântul „noi”. „Noi însă suntem din Dumnezeu.” Ar trebui să citim de la v. 15, dar eu citesc numai din 1 Ioan 5.19 „Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.” Din nou: „noi știm”. O siguranță binecuvântată. Nu „noi credem că...”, sau „ni se pare”. „Noi știm” – Dumnezeu ne-a descoperit - „Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.”

2 Ioan 1, 2 „ci toți cei ce cunosc adevărul, - pentru adevărul acesta care rămâne în noi, și care va fi cu noi în veac...” „...care va fi cu noi în veac...” Aici ne amintim de Ioan 16: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.” Ne gândim și la cuvântul: „veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”

Să citim câteva versete care vor lucra în noi credință, nădejde și încredere, și care trezesc în noi dorința de a trăi aceleași lucruri pe care le-au trăit la început frații și surorile noastre – nu doar din punct de vedere al învățaturii, ci noi să avem și aceste trăiri, în Biserica de pretutindeni.

Noi am înțeles de asemenea că Biserica lui Isus Hristos este adunată din toate popoarele și limbile. Toți vor auzi și vor trăi ceea ce va face Dumnezeu. Se va întâmpla la scară mondială, în Mireasă – pentru că aceasta vine din toate popoarele și limbile.

În Fapte 2 avem introducerea și confirmarea că făgăduința, sau făgăduințele din Vechiul Testament s-au împlinit – mai ales în ceea ce privește turnarea Duhului Sfânt. Fapte 2.16: „Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” Acest lucru s-a întâmplat deja. Noi avem aici dovada. Ceea ce în Vechiul Testament a fost o făgăduință, s-a împlinit în Noul Testament. În Vechiul Testament a fost vestit Mântuitorul și răscumpărarea: de la naștere și până la înălțare, totul a fost spus dinainte. Și așa s-a și întâmplat.

Aici în Fapte 2.23 se spune despre Domnul și Răscumpărătorul nostru: „pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu...” Vedeți?

„...știința mai dinainte” – referitor la Mântuitor și mântuire. „...știința mai dinainte” despre toți cei răscumparați. Dumnezeu a hotărât tot planul de mântuire înaintea întemeierii lumii. „...după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.” Alte religii pun întrebarea: „De ce a trebuit să moară Răscumpărătorul vostru? De ce a venit moartea peste El?” Frați și surori, nimic nu este mai ușor de înțeles decât acest lucru. Moartea a venit peste toți oamenii, în lumea întreagă. Toți cei născuți în lumea aceasta vor muri, mai devreme sau mai târziu. Pentru că Domnul Dumnezeu i-a spus lui Adam: „în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” Și așa moartea a venit peste toți oamenii, și ei au umplut locuința morților. De aceea a trebuit să vină Răscumpărătorul ca să moară, să împace, să ia puterea morții, și să ia boldul morții, să coboare în locurile cele mai de jos să biruiască moartea, să învingă locuința morților, iar a treia zi să învie, ca dovadă că El este Domnul și Răscumpărătorul, și că El are puterea asupra morții și locuinței morților. Totul trebuie pus la picioarele Sale, și El trebuie să domnească până ce toți dușmanii lui sunt făcuți așternut picioarelor Sale. Fără moartea Răscumpărătorului nostru n-ar fi fost posibilă nici o răscumpărare. Ar fi fost o filozofie, o teorie. Am putea atunci să mergem la Buda, și la toți cei ce meditează iar diavolul râde de ei toți și le spune „Meditați cât doriți, oricum vă iau cu mine.” Numai credința în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, mântuiește. „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

Să citim din prorocul Ioel. Nu știu ce cântare au cântat azi cântăreții noștri, dar ieri au cântat despre ploaia târzie. Iar aici în Ioel se vestește mai întâi despre ploaia timpurie și ploaia târzie. Cap. 2, unde este dată făgăduința că Dumnezeu va turna din Duhul Său peste orice făptură. Ioel 2.23: „Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară.” „...ploaie timpurie și târzie...” Cine cunoaște natura știe că ploaia timpurie vine în vremea semănatului, iar ploaia târzie vine la seceriș. În prorocul Zaharia citim din cap. 10.1 „Cereți de la Domnul ploaie, la vremea ploii târzii și timpurii. Domnul scoate fulgerele, și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeața de pe câmp.” „Cereți de la Domnul ploaie, la vremea ploii târzii și timpurii.” – trad. germ. Acum două mii de ani ei s-au adunat ca să se roage. Și ploaia binecuvântării a venit. Acum este rândul nostru să cerem de la Domnul să trimită ploaia târzie, și anume la vremea înviorării, în prezența lui Dumnezeu, după cum ne este făgăduit în Isaia 28 și la fel în Fapte 3 – ca Dumnezeu să trimită vremuri de înviorare. Și înviorarea vine numai prin trezire. Fratele Russ a spus-o deja înainte: în natură sămânța, tot ceea ce trăiește, are nevoie de apă, de ploaie. La fel este și în domeniul duhovnicesc: „Cereți de la Domnul ploaie, la vremea ploii târzii...” Frați și surori, acest lucru ne este destinat nouă, acum. S-o spunem așa cum este: noi toți avem nevoie de umplerea cu Duhul Sfânt. Noi toți avem nevoie de o nouă înviorare – nu se poate altfel. Și făgăduințele pe care le citesc acum, vă rog să le puneți la inimă și să le credeți.

Matei 3.11: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. Acela Își are lopata în mână, Își va curăți cu desăvârșire aria, și Își va strânge grâul în grâнар; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.” Aici ne sunt indicate ambele lucruri: mai întâi că vom fi botezați cu Duhul Sfânt și cu foc, că grâul va fi strâns în grâнарul ceresc iar pleava va fi arsă într-un foc care nu se stinge. Deci, la vremea secerișului... și acesta este timpul nostru – holdele sunt coapte, răskoapte chiar, iar venirea Domnului este aproape. S-ar putea spune că dacă Mireasa ar fi deja gata, atunci Domnul ar veni azi. Întârzierea este numai din cauza noastră, ca să fim pregătiți, pentru că Domnul dorește să-Și ia acasă o Mireasă fără pată și fără zbârcitură.

Așa cum a fost acum o sută de ani, când în 17 februarie 1906 fratele acesta Seymour predica pe coasta de vest a SUA și veneau din ce în ce mai puțini oameni. El începuse cu mulți, și a sfârșit-o numai cu câțiva. Dar când a avut loc cutremurul, da, când a avut loc cutremurul, atunci au venit oamenii. Atunci nu s-a cutremurat numai pământul și clădirile s-au prăbușit, ci frica a venit peste oameni. N-au venit numai cu sutele, ci mii de oameni au venit. Fratele Branham a spus că înaintea revenirii Domnului Isus Hristos coasta de vest se va rupe și se va scufunda în mare. Catastrofa care va veni atunci peste întregul pământ prin inundații și ceea ce este legat de acestea, nu ne-o prea putem închipui astăzi. Dar dacă Dumnezeu a hotărât să se întâmple așa, ce putem face noi? Noi vom vesti Cuvântul până vine Domnul, cu cutremure sau fără cutremure. Noi nu legăm de nimic ceea ce va face Dumnezeu. Să se întâmple, dacă acesta este planul lui Dumnezeu! Noi nu vom aproba niciodată o învățătură care spune că asta sau cealaltă trebuie să se întâmple mai întâi. Dar sigur că observăm că în vreme de necaz oamenii vin mai repede la credință.

Deci, vrem să comparăm acum acest verset cu evanghelia lui Ioan, cap. 1, unde acest bărbat al lui Dumnezeu, premergătorul Domnului nostru, s-a referit din nou la aceasta. Ioan 1.31 „*Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel. Ioan a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.” Ascultați cu atenție: „Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”* Apoi Ioan spune atât de frumos: „*Și eu am văzut lucrul acesta, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.*” Slujitorii lui Dumnezeu primesc o însărcinare și lor le sunt spuse detalii legate de slujba lor și de planul de mântuire. Și astfel vedem că oamenii lui Dumnezeu nu bâjbâie niciodată în întuneric, ci au avut o orientare și au știut chiar din partea lui Dumnezeu ce se va întâmpla în slujba lor.

Frați și surori, în Împărăția lui Dumnezeu noi avem nevoie de certitudine; și siguranță avem numai atunci când avem Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o candelă pentru picioarele noastră, când aducem toate lucrurile în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aici, Duhul s-a coborât peste Domnul și Răscumpărătorul nostru, pentru ca toată plinătatea Dumnezeirii să locuiască trupește în El, aici pe pământ, ca după aceea toată plinătatea să poată să locuiască în cei răscumparați. Fratele Branham a spus-o așa de frumos: tot ceea ce era Dumnezeu a fost turnat în Isus Hristos, și toată plinătatea care era în Isus Hristos, a fost turnată în ziua de Rusalii în Biserică.

Să citim în Fapte 2.32-33 „*Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.*” Aici avem rânduiala divină. Ce s-a întâmplat cu Mântuitorul, se întâmplă și cu cei răscumparați. Am privit ieri acest lucru: El este Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Fie că o înțelegem sau nu, oricine este cu adevărat născut din Dumnezeu este născut din același Cuvânt, din același Duh, din aceeași sămânță din care s-a născut El. Isus Hristos este sămânța făgăduită, Cuvântul, iar noi suntem sămânța divină care a răsărit – noi, care am crezut Cuvântul cu toată inima și l-am primit în noi. Este rânduiala dumnezeiască în Biserica Dumnezeului Celui viu.

Apoi în Luca 24 ni se spune despre făgăduința Tatălui. Este de asemenea un lucru foarte important. Există multe făgăduințe, dar o singură făgăduință numită făgăduința Tatălui. Toate celelalte sunt făgăduințe ale lui Dumnezeu, care sunt DA și AMIN, prin Isus Hristos Domnul nostru, și desigur, prin noi - 2 Cor. 1.20. Aici în Luca 24.47 este scris: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” În Fapte 1 citim de la v. 4: „*Pe când*

Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” Acestea sunt cuvinte din sfânta Scriptură. Să nu fim de părere că Dumnezeu vrea să ne constrângă. Dumnezeu nu dorește să trăim sub nivelul nostru duhovnicesc. El dorește să ajungem în posesia tuturor lucrurilor care ne-au fost pregătite.

Și noi am văzut și aici cum s-a subliniat: *„să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine.”* Eu citesc din Biblie. *„Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”* Frați și surori, fie ca Dumnezeu s-o dăruiască. Să ne-o dăruiască azi. Cu cât se întâmplă mai repede, cu atât este mai bine. Noi am văzut ieri că snopul care era legănat pentru a fi primit de Dumnezeu, a devenit după aceea pâinea făcută din cele dintâi roade. Biserica a fost unită și printr-un singur Duh noi toți am fost botezați într-un singur Trup. Mai întâi am fost mădulare, dar după aceea suntem mădulare în Trupul lui Isus Hristos, devenind un singur Trup, printr-un singur Duh, pe deplin supuși Capului, și nu mai face fiecare ce vrea ci Capul dă comanda. Dacă privim la mădularele noastre, capul comandă: picioarele umblă, mâinile se mișcă, ochii văd, ureche aude, dar capul controlează tot trupul. Tot așa și Biserica nou testamentară să fie supusă Capului care este Isus Hristos. Așa este și se va împlini voia lui Dumnezeu, prin harul Său. Atunci se va putea spune că nu mai există voia personală a cuiva, ci doar El va hotărî. Nu vom mai hotărî noi dacă să fim sau să nu fim botezați – Dumnezeu a hotărât-o deja. Și El a spus: *„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit.”* Dumnezeu n-a lăsat nimic la discreția noastră. Dumnezeu ne-a arătat calea. Prin predicare, El ne-a arătat deslușit ce a hotărât pentru noi: pocăință, credință, botez, înnoire, naștere din nou, botez cu Duhul Sfânt, până la desăvârșire.

Și acum s-ar putea pune întrebarea dacă azi sunt în mijlocul nostru frați și surori care doresc să fie botezați biblic. Mai avem frați și surori în mijlocul nostru care doresc să fie botezați? Da... Văd scris pe acest bilețel „Doresc să fiu botezat biblic.” Mulțumesc. Fratele Russ tocmai mi-a dat un bilețel... Deci, ridicați mâinile, cei care sunteți astăzi aici și doriți să fiți botezați biblic. Sau vă rog să vă ridicați, ca să vă vedem. Este o soră... este și un frate... Dumnezeu să vă binecuvânteze! Mai este altcineva care dorește să fie botezat? Foarte frumos... Atunci după încheierea adunării vom avea un botez biblic.

În încheiere, haideți să citim din 1 Pet. 5.1: *„Sfătuiesc pe prezbiterii (Sau: bătrân.) dintre voi, eu, care sunt un prezbiter (Sau: bătrân.) ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos, și părtaș al slavei care va fi descoperită: Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine.”* Dragi frați și surori, aceasta este convingerea noastră, și a tuturor slujitorilor lui Dumnezeu: noi nu hotărâm asupra Bisericii. Dumnezeu hotărăște, prin Cuvântul Său. El ne arată calea și ne dă puterea să umblăm pe ea.

Dar apoi urmează lucrul important, de la v. 5 încolo: *„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci, „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.” Smeriți-vă dar sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”* Ce cuvânt de păstor pentru turmă... Dumnezeu este preocupat de noi toți. Și cum am spus mai înainte, și Pavel a avut dorința pe vremea lui ca să fie cu Domnul, împreună cu toți aceia care au devenit credincioși. La fel este cu noi. Noi trăim pentru un singur scop... Și spuneți-mi astăzi ce rost are viața dacă nu a fost trăită pentru Dumnezeu? Răspundeți! Totul rămâne în urmă, toate bogățiile, la fel toate datoriile – totul rămâne în urmă: și datoriile și bogățiile. Deci, atunci de ce să ne mai îngrijorăm? *„aruncați asupra Lui toate*

îngrijorările voastre.” Și, frați și surori, este de asemenea necesar să nu mai judecăm pe noi înșine tot timpul, fără să înaintăm... Punctul principal este acesta: cine dorește cu adevărat să fie botezat cu Duhul Sfânt, acela trebuie să iasă din lupta interioară, trebuie să pășească pe terenul victorios al Golgotei, trebuie să aibă siguranța și să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru răscumpărare și pentru ceea ce mai vine cu aceasta. Și după aceea devenim vase care sunt umplute.

Acum versetele 8-11: *„Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi. Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii. A Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.*” Noi spunem AMIN la aceasta. Este o făgăduință extraordinară. La început apostolul a spus că noi suntem părtași slavei care este gata să fie descoperită; apoi urmează avertizarea: *„diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită.”* Domnul Dumnezeu dorește să ne scoată din orice disperare, din orice situație din care noi nu mai vedem scăpare. El dorește să ducă pe pașunea Lui cea largă, să ne dăruiască azi harul Său, ca să putem merge acasă vestind biruința lui Dumnezeu în casele celor neprihăniți.

Azi ne amintim de Rusalii, de întemeierea Bisericii nou testamentare. Azi ne amintim că Domnul cheamă afară o Biserică, înaintea revenirii Sale, o Biserică ce este la sfârșit așa cum a fost la început, înarmată cu tot ceea ce a pus Dumnezeu în ea la început. Fiți sinceri: este numai o problemă de timp. Fiți sinceri din nou: noi știm cu toții că Dumnezeu va împlini ceea ce a făgăduit. El o va face. Noi avem necazuri doar cu așteptarea: durează prea mult. Și noi trebuie să facem față acestui lucru. Și aici se potrivește afirmația: „Isus nu vine niciodată prea târziu”. Dar ar fi rău dacă noi am deveni căldicei și leneși. Haideți să avem râvnă și să ne bizuim pe faptul că s-ar putea întâmpla azi, sau în orice clipă; și totuși, să nu deznădăjduim, să nu cârtim, să nu-i spunem Domnului „Păi de ce nu se întâmplă odată?” Nu vă îngrijorați: El mai este încă pe scaunul de domnie și totul îi este supus. Se poate întâmpla peste noapte. Și cele mai mari lucruri s-au întâmplat dintr-o dată. Domnul ne-a permis să găsim har înaintea Lui, EL ne-a chemat împreună, ne-a vorbit, ni s-a descoperit și a descoperit Cuvântul Său și tainele ascunse în acesta. Astfel știm că facem parte din cei aleși. Și eu vă spun azi că venirea noastră la aceste adunări se va merita pentru veșnicie. Și mai spun ceva: dacă în această clădire nu este loc suficient, o mai putem extinde puțin, mărinind balconul. Dar vă rog, nu faceți economie la bani când este vorba de venitul la adunare aici, în primul sfârșit de săptămână din lună. Banii se pot economisi în alte privințe, dar nu în aceasta. Nu economisiți banii în punctul care este cel mai important – venitul la adunare.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să ne ajute, să ne fie îndurător, pentru Numele Său cel sfânt. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. Poate cântăm cântarea „Vino de sus, vino Duhul Domnului”. [...]

Aleluia. Cu toții dorim aceasta.

Poate acum surorile noastre ne cântă o cântare, și între timp cei ce doresc să fie botezați să vină în față, apoi ne rugăm împreună și ne încredințăm harului Domnului. Am uitat să spun la început că iubitul nostru frate Miskis și sora Miskis din Sao Paolo sunt în mijlocul nostru. Indiferent de unde ați fi, din Finlanda, Suedia, etc, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Suntem recunoscători lui Dumnezeu că putem fi aici.

[...]

Amin. Mulțumesc. La ce cuvânt ne gândim acum? Iosua 1: *„Întărește-te numai, și îmbărbătează-te... Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau...”* Făgăduința era

acolo. Cuvântul era în chivotul legământului și Domnul mergea înaintea lor și totul era al lor, orice loc pe care-și puneau piciorul. La fel este și astăzi: vindecare, mântuire, eliberare, totul este al nostru: pretindeți-o, și Dumnezeu o va dăruia.

Poate acum vin în față cei ce doresc să fie botezați, ca să ne putem ruga scurt împreună cu voi. Apoi îl vom chema pe fratele K. să mulțumească lui Dumnezeu. Vă rog veniți acum... Mulțumesc.

Dragilor, v-ați dedicat voi cu toții viața Domnului? Soră, vorbești germana? Da. Și tu ți-ai dedicat viața Domnului? Ai trăit întoarcerea la Dumnezeu, ai primit iertarea păcatelor prin credință? Mulțumesc.

Soră scumpă, tu de asemenea L-ai primit pe Domnul, ca Mântuitor personal? Frate scump, și tu ai făcut-o? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Și tu, frate scump, L-ai primit pe Mântuitorul, tu crezi că El a murit pentru tine pe crucea Golgotei, că ești împăcat cu Dumnezeu... Tu ai primit-o... Mulțumesc.

Soră scumpă, și tu... acum ești o credincioasă biblică în Isus Hristos Domnul și Răscumpărătorul tău.

Frate scump, și tu vorbești germana? Da... Și tu L-ai primit pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al tău personal? Și tu ai crezut că Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea, și pe tine cu Sine, că ai devenit proprietatea Lui, prin harul Său? Mulțumesc.

Botezul este legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Așa o scrie Petru în epistola Lui. Pavel scrie în Romani 6 că este o îngropare cu Hristos. Scufundarea în apă simbolizează îngroparea cu Hristos în moartea Lui, iar ridicarea din apă simbolizează că ai înviat cu El, la o viață nouă. Sunteți gata să umblați cu tot drumul cu Dumnezeu, în ascultare de Dumnezeu? Atunci Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Frate Russ, roagă-te pentru acești frați și surori, pentru întreaga biserică.

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima că încă mai vorbești inimilor oamenilor prin Duhul Tău, prin Cuvântul Tău, Îți mulțumim pentru acești credincioși care s-au hotărât să te urmeze până vor vedea împlinirea lucrurilor crezute. Binecuvântează-i Doamne, până când Te vor vedea în Împărăția Ta, în slava Ta.

Binecuvântează întreaga adunare. Îți mulțumim pentru toți cei ce au venit. Binecuvântează-i pe drumul lor la întoarcere, până ne vom întâlni iarăși, dacă Tu mai zăbovești, Doamne. Fii cu ei la locul de muncă, sau oriunde ar fi. Fii cu ei și-i binecuvântează. Îți mulțumim pentru acest timp de har, pentru că Tu mai chemi încă, și oamenii mai vin. Primește-i în grija Ta, fii cu ei Doamne, până vor vedea ceea ce au crezut. Binecuvântat să fie Numele Tău minunat, Isus.